

Ósemka

W czasach starożytnych ósemka uchodziła za symbol tego, co doskonale. Świat składał się z siedmiu sfer planetarnych, ósma zaś sfera była niebem gwiazd stałych, gdzie znajdowała się siedziba bóstwa. Solon podzielił ludzkie życie na siedem okresów, ósmy zaś uznał za okres doskonały i wieczny; wtedy osiągamy doskonałość człowieczeństwa i poznajemy Boga. Kościół starożytny interpretował liczbę osiem jako „pierwszy dzień tygodnia” – dzień, w którym zmartwychwstał Chrystus. Jest to ósmy dzień, a zarazem pierwszy. Symbolizuje nowe stworzenie, wieczny wiek, który istnieje poza światem ziemskim, nie podlega śmierci i przemijalności. Liczba osiem stała się symbolem zmartwychwstania i nowego stworzenia w chrzcie. Wszystkie wydarzenia w Piśmie Świętym, które są związane z ósemką, przenika tajemnica zmartwychwstania, np. na arce Noego było osiem osób, chłopców izraelskich poddawano obrzezaniu ósmego dnia po urodzeniu. Obrzezanie wskazuje na obrzezanie podczas chrztu. Chrzest jest obrzezaniem serca i dzięki niemu stajemy się nowymi stworzeniami na obraz Boga. Z tego powodu starochrześcijańskie baptysteria miały kształt ośmioboku. Tajemnica liczby osiem wypełni się w dzień sądu ostatecznego. Tego dnia Bóg zapłaci wszystkim według ich uczynków. Ci, którzy przez siedem dni świata trudzili się o dobre dzieło, będą mogli oglądać Boga i odpoczywać na Świętej Górze. Na wieczną szczęśliwość sprawiedliwych wskazuje osiem błogosławieństw, ogłoszonych przez Jezusa w Kazaniu na Górze.